

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
תשיעי

היכל
תשיעי

תורת מנחם התוועדויות

– ס א –

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

חל טז

שנת תש"ל – חלק רביעי

[י"ב תמוז – ערב ראש השנה]

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים”

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושבע לבריאה

כ"ק אדמו"ר שליט"א.

הנני בזה לשאול איזהו הערות בהשיחה הקדושה של פ' בלק העבר.
(א) המדובר בענין הידוק ראי', אט' להעיר משו"ע אדמוה"ז ה' נזקי ממון
סעיף י"ב שכותב שם שאין זה מדה צניעות שיראה זה תשמישו של זה כל היום,
וא"כ נראה שזהו ענין של צניעות,

דך' אגב אדמוה"ז כותב שם ואמרו חכמים וישא בלעם את עיניו וירא את
ישראל שוכן לשבטיו ראה שאין מפתח פתחי אהליהם מכוונים זה כנגד זה אמר
ראויים הללו שחשרה עליהם שכונם, והלא מקורו מב"ב (כמצויין) ד"ס ע"א ושם א יחא
הלשון שאין פתחי אהליהם מכוונים זה לזה - ואם כן

וברש"י בפרשתינו (כ"ד ב') שאין פתחיהן מכוונים זה כנגד זה וברש"י
עה"פ מה טובו (שם פ"ה) על שראה פתחיהם שאינן מכוונים זה מול זה, ודבטה יש
טעם על שיוני הלשונות. - ואם כן: קטוע קטוע י"ב יום י"ד

(ב) מדובר שבלעם להזכיר עונותיהם של ישראל ומבואר טובי עבירות שונות,
ולכאורה הלא ברש"י עה"פ וישת אל המדבר פניו, פירוש בתרגומו שזהו עון חטא
העגל ועל עון העגל הלא באר היום פקדי ופקדתי, ואם כן: קטוע קטוע י"ב יום י"ד

(ג) מה שמקשים על המרש"ל בדבר אמירת מה טובו קודם התפלה מזה שאומרים
בפסוקי מוסף של ר"ה לא הביט און ביעקב, ואם כן: קטוע קטוע י"ב יום י"ד
בתו"ת עה"ת עה"פ מה טובו, להלך בין מה שדיבר ע"פ ה' וכו', ובברכות די"ב ב'
בגמ' המרש"ל הפ' כרע שכבכארי וגו' ובהש"ל מביא הגירסא והמדרש הן עם כלביא
יקום וגו', אמנם מברכות שם הלא אמרו הלשון בקשו לקבוע פרשת בלק, ומש"ל

שבקשו לקבוע כל הפרשה, ואם כן: קטוע קטוע י"ב יום י"ד
ואם כן: קטוע קטוע י"ב יום י"ד
ואם כן: קטוע קטוע י"ב יום י"ד

פאקסימיליא מכת"ק אדמו"ר (מוקטן מהגודל המקורי)

מענה על שאלות בשיחת ש"פ בלק, י"ד תמוז

(נדפסה לקמן ע' 86; 88; 89)

תומ"צ⁸⁷) הוא סגולתו ית'. ועל"ז נעשה בהם גם מעלה (בענין הגילולים), דע"י קיום המצוות שלו עושה שהל' מצותיו דהקב"ה. וזהו מה שבתפילין דמארי עלמא כתיב (לא הפסוק שמע ישראל גו' הוי' אחד, כי אם) ומי כעמך ישראל גו', כי עיקר תפירתו ושכחו של הקב"ה הוא לא התוספות אור שנעשה למעלה (קיום המצוות דהקב"ה) שנעשה ע"י קיום המצוות דישראל, כי אם, השבח דישראל גופא, שזה דוקא מגיע ב(בחירת) העצמות.⁸⁸

(יא) ויש לקשר (גם) ענין זה עם ח"י אלו, כי נוסף על זה ש(גם) ענין זה (גודל העילוי דישראל, ואהבת ישראל) הוא מהחידושים העיקרית בתורת החסידות,⁸⁹ הנה ח"י אלו הוא יום התחלת העבודה דשנה הבאה,⁹⁰ מתחיל מר"ה שאז מכתירים ישראל את הקב"ה למלך,⁹¹ דהכח שיש בישראל להכחיר אותו למלך הוא מפני שהם קשורים ומיוחדים עם עצמותו ית' (שלמעלה מבחי' מלך),⁹² והקב"ה מקבל את ההכתרה ונעשה מלך ישראל,⁹³ ועל ידם - (גם) מלך על כל הארץ,⁹⁴ הוי' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה,⁹⁵ ובמשך בגילוי שיהי' מלך ישראל וגואלו,⁹⁶ ע"י משיח צדקנו, שילחם מלחמת ה' וינצח ויבנה מקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל,⁹⁷ בגאולה האמיתית והשלימה, בקרוב ממש.

ואתה יהיה דעה אמיתית
הענין הזה

(87) ראה פרש"י עה"פ (יתרו יט, ה) והליתם לי סגולה מכל העמים "אוצר חביב". שהמלכים גובזים אותם". וראה לקו"ש חכ"ד ע' 162 ואילך, שהעילוי והיוקר דאוצרות הגבוזים הוא בעצם מצאוהם. על"ש בארוכה.

(88) ראה לקו"ש שם ע' 164. ובארוכה לקו"ש ח"ד ע' 1145 ואילך. אלא שגילוי ענין זה הוא ע"י קיום התומ"צ דישראל, ואיך ע"י"ז נעשה המצוות דהקב"ה. ויש לומר, דזהו מה שמהפסוק האמרת למדים (נתגלה) ש"משתבח קוב"ה בשבחיהו דישראל".

(89) ראה גם לקו"ש ח"ט ע' 156 ובהערה 23 שם.

(90) ראה ספר השיחות ה'תש"ג ע' 177. שם ע' 179.

(91) ר"ה טז, א, שם לד, ב. וראה תרגום ירושלמי עה"פ "את ה' האמרת היום": ומימרא דה' אמליך עליכון כו' (הובא בפי' בעלי התוס' כאן. ועוד). וראה לקו"ש חכ"ד ע' 164 ובהנסמן שם בהע' 47, 50.

(92) תפלת מוסף דר"ה (ברכת מלכיות), מישעי' מד, ו.

(93) תפלת תפלת העמידה דר"ה (התימת ברכת "אלקיננו כו' מלוך כו'"), וכן בקידוש ובברכת התפילה.

(94) תפלת תפלת העמידה דר"ה שם.

(95) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(96) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(87) ע"י...
 (88) ראה גם לקו"ש ח"ט ע' 156 ובהערה 23 שם.

פאקסימיליא מכת"ק אדמו"ר (מוקטן מהגודל המקורי)
 הגהה ראשונה על סיוע מאמר ד"ה את הוי' האמרת דש"פ תבוא, ח"י אלו
 (נדפסה לקמן ס"ע 203 ואילך)

תוכן הענינים – שיחות

י"ב תמוז

- א. י"ב תמוז ה'ש"ת: אמירת „לחיים ולברכה” עבור כל בני" 17
- בפתיחת התוועדות י"ב תמוז הראשונה מאז שבעל הגאולה בא לארה"ב על מנת להשתקע (דייקא, ד"על פי הוי' יחנו") – לאחרי הפעם הקודמת שבא לארה"ב בבחי' „להורות לפניו גושנה” – אמר ש„פותחין בברכה”, ברכה על כוס יי"ש ואמירת לחיים, ולכוון עבור בני ביתו ועבור כאו"א מבני" הזקוקים לברכה; ומובן שפתיחה זו היא הוראה של נשיא הדור לכל התוועדות די"ב תמוז (ובכלל), ולכן תפקידו וביכולתו של יהודי לפעול זאת, להמשיך חיים כפשוטם, וחיים ראויים לשמם, לכל בני" (א"ה)
- ב. (המשך): השייכות דברכה עבור כל בני" לגאולת י"ב תמוז במיוחד . . . 21
- המאסר בא על מתן עזר בחיים הרוחניים והגשמיים דכל הסוגים בבני", ובגאולה נתאחדו והרגישו כל הסוגים בבני" שזוהי גאולה שלהם („לא אותי בלבד כו' כי אם כו' וגם את אשר בשם ישראל (רק) יכונה”, כינוי בלבד), באופן גלוי (וגם לעיני כל עמי הארץ) יותר אפילו מפסח פורים וי"ט כסלו, ולכן הכוונה ד„לחיים ולברכה” עבור כל בני" („ברכנו אבינו” כי „כולנו כאחד”) נתגלתה בהתוועדות די"ב תמוז (וי)
- ג. (המשך): ארץ ישראל מאחדת כל בני"; השייכות ל„מיהו יהודי” 26
- ארץ ישראל, ארץ אחת שלכאו"א מישראל יש חלק מסויים בה, מאחדת את כל בני" כל הזמנים בענין גשמי (ועי"ז גם בכל עניניהם), ונעשים בגלוי „גוי אחד בארץ” (ולכן נתגלתה אחדות כל החוגים בענין הגאולה דוקא באה"ק). ומזה מובן הצורך בשלילת עניני פירוד באה"ק וגילוי האחדות ע"י ההבדלה העצמית בין בני" (לכל סוגיהם) לעמים (יא"ד)
- ד. „מיהו יהודי” (המשך): התועלת מהמצב הנורא דעתה 31
- לכאורה, ההבדלה בין ישראל לעמים היתה צריכה להיות מובנת מאלף [שהרי גם המתנגדים לגיור כהלכה מודים שגוי אינו יכול לגייר, גם אם הוא חסיד אוה"ע שרוצה להוסיף במנין הנפשות בא"י...]. כמו ההבדלה בין ערב ובוקר [כפרשי" גבי „בוקר ויודע ה", „גבולות חלק הקב"ה בעולמו כו": משה דחה אותם (למרות מצב הפירוד כו') עד הבוקר שלמחרת, להדגיש שהסברא לבטל הגבולות שנקבעו בנוגע לבני" מאז ועד עתה כמוה כסברא שאמנם ההבדלה בין ערב ובוקר התקיימה עד עתה אבל אולי יוכל לשנותה בבוקר הבא...], ועד שגם אלו מהעולים שנשואים בתערובות (ובשבילם רצו „להקל" בהליך הגיור) הביעו התנגדותם לשקר זה [ומזה רואים שיש להאמין (בתורה ובקב"ה) וביהודי, אף ש„בשם ישראל (רק) יכונה”]... ובכן: סוכ"ס אמת מארץ תצמח;

תבוא

את ה' האמרת גו' וה' האמירך גו' (ובפרש"י וראב"ע – בארוכה*) : סא 208. 229. 234.

כו, יד"ח

וילך

כי אתה תבוא את העם הזה (ובפרש"י – בארוכה*) : סא 232.

לא, ז

האזינו

כי אשא אל שמים ידי ואמרת חי אנכי (ובפרש"י ורא"ם ושפ"ח – בארוכה) : נח 73. 82.

לב, מ

ברכה

וישכון ישראל בטח בך (ופרש"י – בארוכה) : נח 228. 234.
עין יעקב (ובספרי ופרש"י – בארוכה) : נח 229. 235.
אף שמיו יערפו טל (ובפרש"י – בארוכה) : נח 230. 236.

לג, ח

ביאורים בפרקי אבות

כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב שנאמר ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר (וברע"ב) : ס 198. 206.

כל ישראל

עשרה נסים נעשו לאבותינו בביהמ"ק לא הפילה אשה מריח בשר הקודש, לא הסריח כו' לא נראה זכוב בבית המטבחים, לא אירע כו' ביוהכ"פ, לא כבו הגשמים אש של עצי המערכה ולא נצחה הרוח את עמוד העשן כו' עומדים צפופים ומשתחיים רווחים : ס 280.

פרק ה

מ"ה

בכח יום ויום ב"ק יוצאת מהר חורב ומכרזת ואמרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נק' נווץ וכו' : ס 327. 331. 342.

פרק ו

מ"ב

ביאורים באגרת התשובה

סא 90 (דבר פלא : בכל אגה"ת מדובר אודות עבודה הרוחנית של תשובה, מלבד פרקים ב"ג שבהם מדובר מעשה בפועל [ואפי' כשמדובר אודות לימוד התורה (פ"ח-ט), לא מדובר אודות הפועל שבזה, אלא אודות הענין דאתדבקות רוחא ברוחא], ובתשובה גופא – לא אודות ענין הכפרה כו').

כגון המוציא זרע לבטלה כו' אם חטא בזה עשר או עשרים פעמים כו' (בארוכה*) : סא 153.

פרק ג

(* הוגה ונדפס בלקוטי שיחות.